

ده ماده‌ی طلایی

برای تشکیل و اداره‌ی کلاس‌های چندپایه

تصویب آیین‌نامه‌ی کلاس‌های چندپایه
برای نخستین بار در تاریخ آموزش و پرورش کشور

صادق صادق‌پور
مدیر کل دفتر آموزش دبستانی

۱. کلاس‌های چندپایه با حداکثر سه پایه‌ی هر دوره‌ی تحصیلی ابتدایی و با حضور حداقل ۱۵ دانش‌آموز تشکیل می‌شود.
۲. در شرایط استثنای، تشکیل کلاس‌های چندپایه با تعداد بیشتر و ترکیب دانش‌آموزان از هر دوره‌ی تحصیلی، به تشخیص رئیس آموزش و پرورش شهرستان/ منطقه و در چارچوب مفاد این آیین‌نامه، بلامانع است.
۳. در صورتی که تشکیل کلاس‌های چندپایه با بیش از سه پایه و بیش از ۱۵ نفر دانش‌آموز اجتناب‌ناپذیر باشد، به ازای هر پایه‌ی اضافه، زمان آموزش تا ۶ ساعت در هفته افزایش می‌یابد و به آموزگار مربوطه، برای مقررات، حق التدریس پرداخت می‌شود.
۴. معلمان کلاس‌های چندپایه، با توجه به پراکندگی و تعداد کلاس‌های، به ازای حداقل ۱۰ و حداکثر ۴۰ کلاس چندپایه، یک معلم راهنمای آموزشی و تربیتی اختصاص می‌یابد.
۵. سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی باید برای پشتیبانی آموزشی و تربیتی از آموزگاران و دانش‌آموزان این کلاس‌ها، نسبت به تهیه و تدوین کتاب راهنمای معلم و بسته‌های آموزشی ویژه‌ی کلاس‌های چندپایه اقدام کند.
۶. برای ارتقای صلاحیت‌ها و مهارت‌های حرفه‌ای آموزگاران کلاس‌های چندپایه و راهنمایان آموزشی و تربیتی، علاوه بر آموزش‌های بدو و ضمن خدمت متدالو، ۴۰ ساعت آموزش تخصصی، قبل از شروع سال تحصیلی، پیش‌بینی و اجرا می‌شود.
۷. دانشگاه فرهنگیان در برنامه‌ی آموزشی دوره‌ی کارشناسی و

بخش «پوشه» پرونده‌ای است که در برخی شماره‌های مجله گشوده می‌شود. این صفحات ویژه به موضوعات خاصی می‌پردازد که درصد در خور توجهی از خوانندگان مایه‌دنیال آن هستند. در این شماره از مجله، در ۱۶ صفحه به کلاس‌های چندپایه و تعلیم و تربیت در آن‌ها پرداخته‌ایم. شما هم می‌توانید موضوعات دیگری را بیشنهاد کنید.

با بررسی آمار تعداد حدود ۵۲ هزار کلاس چندپایه در ایران و جمعیت داشت آموزی حدود ۷۰۰ هزار نفری، به خوبی می‌توان دریافت که باید به موضوع کیفیت‌بخشی به کلاس‌های چندپایه توجه کافی کرد. در واقع سهم بزرگی از این مطالبات به آموزش با کیفیت، نیروی انسانی حرفه‌مند، فضاسازی و تجهیزات و ارائه خدمات آموزشی و پرورشی و همچنین نظارت و راهنمایی اختصاص دارد. از جمله گام‌های اساسی در معاونت آموزش ابتدایی آموزش و پرورش، تصویب آیین‌نامه‌ی کلاس‌های چندپایه است که برای نخستین بار در تاریخ آموزش و پرورش کشور توسط شورای عالی آموزش و پرورش و به امضای مقام عالی وزارت و ریاست محترم جمهور، برای عملیاتی شدن، رسید و ابلاغ شد. در واقع، در این آیین‌نامه ده ماده‌ی طلایی وجود دارد که می‌تواند نقشه‌ی راه و تبیین کننده‌ی برنامه‌ها و فعالیت‌ها در راستای کیفیت‌بخشی به کلاس‌های چندپایه باشد. به استناد راهکار ۳-۵ سند تحول بنیادین آموزش و پرورش و در راستای گسترش پوشش تحصیلی، بسط عدالت آموزشی و کیفیت‌بخشی به فرایند تعلیم و تربیت دانش‌آموزان کلاس‌های چندپایه، با تأکید بر مناطق روستایی، عشایری و کمتر توسعه‌یافته، وزارت آموزش و پرورش موظف است برای تشکیل و مدیریت کلاس‌های چندپایه، با توجه به آیین‌نامه‌ای به این شرح، اقدام کند:

معلمان بیشتر یا تعطیل کردن مدارس کوچک و مجبور کردن دانشآموzan به پیمودن مسافتی طولانی برای رفتن به مدرسه‌ای بزرگ‌تر، این معضل حل شود. این موضوع به چندین دلیل درست بهنظر می‌آید:

- به دانشآموzan مناطق دورافتاده کمک می‌کند به حق آموزش خودشان بی ببرند و بنابراین یاد بگیرند آنچه را نیاز دارند یا دوست دارند بیاموزند.

- شیوه‌ای مقرن به صرفه برای فراهم آوردن آموزش برای بچه‌هایی است که غالباً خارج از نظام آموزشی ما هستند.

- دانشآموzan با شرایط متفاوت را تشویق می‌کند که با کمک هم‌کلاسی‌هایشان یاد بگیرند و بنابراین انسجام، همکاری و رقابت سالم میان دانشآموzan را ارتقا می‌دهد. همچنین مهارت‌های اجتماعی و رهبری را تقویت می‌کند و نگرش مثبت نسبت به مشارکت کلاسی را ترویج و استفاده از زمان را برای معلم کلامدتر می‌کند.

- معلم از طریق کاربست شیوه‌های مختلف تدریس در کلاس‌های چندپایه، به رشد شناختی دانشآموzan کمک خواهد کرد.

اینک در سالی که با تدبیر مقام معظم رهبری به نام «دولت و ملت، همدلی و همبانی» نامگذاری شده است، لازم است نسبت به کیفیت‌بخشی به آموزش و استانداردسازی کلاس‌های چندپایه اقدام کنیم و با توجه به ماده‌های طلابی آینین‌نامه و تدوین شیوه‌نامه اجرایی بتوانیم در این مسیر حرکت کنیم. بدون شک، آموزش‌پرورش به امکانات درون‌سازمانی و برون‌سازمانی می‌تواند ما را در این حرکت عظیم و خداپسندانه یاری بخشد. تلاش دفتر آموزش دبستانی، اجرا و استقرار صحیح آینین‌نامه برای استان‌ها و تحقق اهداف است.

همه‌ی ما باید به موضوع شاداب‌سازی کلاس‌های چندپایه، استانداردسازی فضا و تجهیزات کلاس و مدرسه و همچنین توامندسازی حرفا‌ی معلمان توجه کنیم. این حق طبیعی خانواده‌ها و فرزندان این سرزمین سرافراز است. مطمئن باشیم که اگر گام‌های کوچک در کلاس‌های چندپایه با حمایت‌های جدی همگان در وزارت آموزش‌پرورش همراه شود، معجزه‌های بزرگی در کیفیت‌بخشی کلاس‌های چندپایه رخ خواهد داد.

بالاتر مجموعه‌ی علوم تربیتی (گرایش مربوط)، برای توانمندسازی منابع انسانی در مدیریت و آموزش کلاس‌های چندپایه، تدبیر لازم را اتخاذ کند.

۸. به منظور برنامه‌ریزی و نظارت بر حسن اجرای این مصوبه و اتخاذ تصمیم متناسب با شرایط متفاوت کلاس‌های چندپایه، شورایی با مسئولیت معاون آموزش ابتدایی و عضویت نمایندگان معاونت‌های توسعه‌ی مدیریت و پشتیبانی، پرورشی و فرهنگی، سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی و دبیرخانه‌ی شورای عالی آموزش‌پرورش تشکیل شود.

۹. وزارت آموزش‌پرورش گزارش پژوهشی اجرای این مصوبه را هر دو سال یک‌بار، به شورای عالی آموزش‌پرورش ارائه دهد.

۱۰. شیوه‌نامه‌ی اجرایی این مصوبه طرف مدت ۳ ماه، توسط وزارت آموزش‌پرورش تهیه و با مضای وزیر ابلاغ می‌شود. (مصطفی‌جلسی ۸۹۵ شورای عالی آموزش‌پرورش ۱۳۹۳/۲/۲۹)

اگرچه یکی از مأموریت‌های اصلی آموزش‌پرورش تضمین و متقدudsازی حق آموزش برای همه‌ی کودکان واجب‌التعلیم است، اما چنین آموزشی باید با کیفیت نیز باشد؛ همان‌جیزی که یونسکو نیز بر آن تأکید کرده و برنامه‌ی آموزش برای همه را اجرا می‌کند و دولت‌ها نسبت به انجام آن متعهد هستند. آموزگاران این‌گونه کلاس‌ها هنگامی که باید در یک زمان با بیش از یک پایه و دانشآموzan با سنین و علاوه‌ها و توامندی‌های متفاوت کار کنند ممکن است کارشان را بهطور ویژه‌ای چالش‌برانگیز دریابند. بسیاری از نظام‌های آموزشی ضعیف، معلمان و حتی اولیا تصور می‌کنند کلاس‌های چندپایه به نوعی کلاس درجه دو هستند. آخرین گزینه‌ی نظام‌های آموزشی ضعیف این است که هرچه زودتر باید از طریق ساخت کلاس‌های بیشتر و استخدام

وظیفه‌ی ما

کیفیت‌بخشی به آموزش کلاس‌های چندپایه است

شیرین ملکی

معاون مدیرکل دفتر آموزش دبستانی

بررسی‌ها نشان می‌دهد، کلاس‌های چندپایه موقعیت آموزشی خاص دارند و تلاش دقیق و عالمانه‌ای برای کمک به معلمان در پیشرفت مهارت‌ها و دانش لازم برای ارائه‌ی آموزش باکیفیت در این کلاس‌ها، و تغییرات برنامه‌ی آموزشی برای هماهنگ کردن نیازهای دانش‌آموزان در موقعیت‌های چندپایه، ضروری به‌نظر می‌رسد.

تلاش گروه برنامه‌ریزی کلاس‌های چندپایه دفتر آموزش دبستانی در تدوین برنامه‌ی عمل و اجرای صحیح آن با کمک استان‌ها، برای تحقق برخی از این اهداف به شرح زیر است:

- توجه کردن به استعدادها و توانمندی‌های دانش‌آموزان کلاس‌های چندپایه.

- توجه کردن به خانواده‌های دانش‌آموزان کلاس‌های چندپایه به‌خاطر از خود گذشتگی‌ها، تلاش، صداقت، مهربانی و عشق آنان که غالباً در محیطی روستایی و نسبتاً محروم زندگی می‌کنند.

- توجه به کارگروهی معلمان کلاس‌های چندپایه.

با بررسی آمار تعداد کلاس‌های چندپایه به خوبی می‌توان دریافت که ۹۹ درصد از کلاس‌های چندپایه کشور در روستاهای تشکیل می‌شوند. به همین دلیل نیز باید به کیفیت‌بخشی به کلاس‌های چندپایه توجه کافی کرد. در واقع، سهم بزرگی از این مطالبات به آموزش باکیفیت، نیروی انسانی حرفه‌مند، فضاسازی و تجهیزات و ارائه‌ی خدمات آموزشی و پرورشی اختصاص دارد. به واقع تشکیل کلاس‌های چندپایه در ایران، خود می‌تواند نشان از حساس بودن این کلاس‌ها باشد.

با توجه به آمارها و جمعیت قابل توجه کلاس‌های چندپایه می‌توان به انتظارات و خواسته‌های والدین این گونه دانش‌آموزان توجه جدی داشت. بدون شک پدران و مادران سخت‌کوش در روستاهای و شهرهای کوچک با آرزوی تحصیل برای فرزندانشان، رویاهای خود را در فردای بچه‌ها رقم می‌زنند و افتخارشان به فرزندانی شایسته و صالح است که در این میان نیز نقش آموزش‌وپرورش، بهویژه مدیران و معلمان، در رشد و بالندگی دانش‌آموزان بسیار اساسی و مهم است.

اگرچه سال‌هاست کلاس‌های چندپایه برای تضمین حق آموزش و استفاده‌ی همکانی از آموزش وجود دارند، اما تضمین کیفیت کار در این کلاس‌ها کار معلم را بسیار سخت می‌کند. تدریس چندپایه غالباً آسان نیست، اما خوب انجام دادن آن به این معنی است که معلم به دانش‌آموزان تدریس می‌کند که قادر نیستند به مدارس شهری بروند و اگر در روستا کلاس‌های چندپایه نباشد، حتی به مدرسه نمی‌روند. معلم به آن‌ها کمک می‌کند دانش و مهارت مورد نیاز برای آینده‌ای امیدبخش را کسب کنند. این به دانش‌آموزان مناطق دورافتاده کمک می‌کند تا به حق آموزش خودشان پی ببرند و یاد بگیرند، آنچه نیاز دارند و یا دوست دارند بیاموزند.

برنامه‌ی آموزشی چیست؟

آنچه آموزگار چند پایه باید بداند

زهرا بهمنی، منیره سادات رضوی

کارگروه تخصصی کلاس‌های چندپایه‌ی دفتر دبستانی

ارتباط: برنامه‌ی آموزشی چندپایه باید مرتبط باشد، محیط زندگی دانش‌آموزان را در نظر بگیرد و دانش قبلی آنان، فرهنگ، معیارها، ارزش‌ها و نگرش‌های را بررسی کند.

تعادل: برنامه‌ی آموزشی باید متمرکز بر پیشرفت کلی دانش‌آموز باشد، طوری که نظام‌های آموزشی بتوانند شهروندانی متعالی را به وجود آورند. باید فعالیت‌هایی نظیر ورزش، هنر و فرهنگ را به فقط برای افزایش دانش، بلکه برای افزایش مهارت‌ها، ارزش‌ها و نگرش‌ها طراحی کرد.

تدابوم: برنامه‌ی آموزشی چند پایه باید بر داشت، مهارت و ارزش‌های دانش‌آموزان متناسب باشد. معلم باید با موارد شناخته شده شروع کند و سپس به ناشناخته‌ها برسد.

پیشرفت: برنامه‌ی آموزشی باید برای پیشرفت و تقویت توانایی‌ها و مهارت‌های دانش‌آموزان در یک دوره‌ی مشخص زمینه‌هایی فراهم آورد و فرست کافی را برای به کارگیری مهارت‌ها و دانش به دست آمده به آنان بدهد.

تمایز: برنامه‌ی آموزشی چندپایه باید زمینه‌ی شناسایی توانایی‌ها، نقاط قوت و ضعف را فراهم آورد. شما به عنوان آموزگار چندپایه، باید بتوانید سطح گوناگون دانش‌آموزان را با راهکارهای مناسب آموزش و وظایف یادگیری هماهنگ کنید.

وسعت: برنامه‌ی آموزشی باید دانش‌آموزان را برای زندگی آماده کند. بنابراین، نه فقط محتوا، بلکه باید مهارت‌ها، معیارها، ارزش‌ها، نگرش‌ها، فرهنگ و مشخصات خاص موقعیت محلی را در نظر داشته باشد.

طرح‌ها و شیوه‌ها در برنامه‌ی آموزشی

شیوه‌ی ماربیچی

به برنامه‌ای آموزشی اطلاق می‌شود که در آن شما به مضمون یا موضوعی مهم توجه می‌کنید و در هر جلسه یا بازدید مضمون‌های بیشتری را به وجود می‌آورید. اطلاعات شما شامل دانستنی‌ها، ندانستنی‌ها، ساده و پیچیده است. مثلاً به مضمون آب در کلاس اول نگاه کنید. وقتی کلاس دوم را تدریس می‌کنید، بر پایه‌ی سال قبل کار می‌کنید و دانش‌آموزان این مضمون را عمیق‌تر مطالعه می‌کنند.

آموزگاران محترم کلاس‌های چندپایه به خوبی می‌دانند، میزان مؤثر بودن تدریس آنان، به میزان آمادگی ایشان برای به کار بردن فعالیت‌های گوناگون بستگی بسیاری دارد؛ راهبردهای آموزشی متناسب با محتوای برنامه‌ی درسی و براساس نیازهای دانش‌آموزان مدیریت تدریس از معلم می‌طلبد فعالیت‌ها را هوشمندانه برنامه‌ریزی کند، طوری که آنان را از طریق تدریس مستقیم همراه با آموزش از طریق هم‌سالان، در یک گروه کوچک یا از طریق مطالعه‌ی مستقل مشغول کند. به داشت آموزان با نیازهای ویژه توجه مضاعفی داشته باشد و مطمئن شود که دانش آموزان معلول، مبتلا به اختلالات یادگیری و یا دارای نیازهای دیگر، می‌توانند همانند دیگران به نقطه‌ی اوج دست یابند. معلم کلاس چندپایه ممکن است به مواردی همچون تهیه و تدارک ویژه در خصوص فعالیت‌های کلاسی و همچنین خاص، بسته به ماهیت و سطح نیازهای آموزشی دانش‌آموزان، نیاز داشته باشد.

برنامه‌ی آموزشی و ضرورت آن

تعاریف متفاوتی از برنامه‌ی آموزشی وجود دارد. برنامه‌ی آموزشی محتوای یک درس تدریس شده در طول چند سال است. برنامه‌ی آموزشی، فرصت‌های یادگیری را به شده توسط معلم است. این فرصت‌ها هم شامل برنامه‌ی رسمی در جدول زمانی و هم برنامه‌ی آموزشی و فعالیت‌های خارج از مدرسه، وضعیت ارتباطات، نگرش‌ها، سبک‌های رفتاری و کیفیت کلی زندگی در مدرسه می‌شود. برنامه‌ی آموزشی باید شامل فعالیت‌های یادگیری متفاوت باشد.

مشخصات برنامه‌ی آموزشی

برنامه‌ی آموزشی مفید و متغیر باید مشخصات زیر را داشته باشد:

نکات مهم در هماهنگ کردن برنامه‌ی درسی و طرح درس

بازنگری و طراحی مجدد برنامه‌ی درسی ملی برای مناسب ساختن آن با شرایط کلاس چندپایه، بر طبق تعداد پایه‌هایی که با هم ترکیب شده‌اند، برای تدریس محتوای برنامه‌ی درسی در نظر گرفته شده به صورت مرحله‌ای و پیوسته و برای مناسب ساختن آن از لحاظ فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی با شرایط مدرسه‌ی شما، الزامی است. برای انجام این مهم ممکن است این پیشنهادات برای شما مفید باشد:

- ۶ موضوعات مشترک از یک درس را که برای همه‌ی پایه‌ها در کلاس چندپایه مناسب است انتخاب کنید.
- ۶ برنامه‌ی زمانی انعطاف‌پذیری را برای همه‌ی پایه‌ها در طول جلسه‌ی کلاسی در این موضوع ایجاد کنید.
- ۶ برای هر واحد مرتبط با این موضوع طرح درسی روزانه، با کمک کتاب‌های درسی و متابع مرجع، درست کنید.
- ۶ فعالیت‌هایی مرتبط با برنامه‌ی درسی که در کلاس باید هدایت شود انتخاب کنید.
- ۶ برای تمرینات فردی و گروهی فعالیت‌های کلاسی مناسب طراحی کنید.
- ۶ برای مفاهیم موجود در برنامه‌ی درسی، مثال‌هایی از زندگی روزانه‌ی دانش‌آموزانتان بنزینید.
- ۶ آزمون‌های کوتاهی برای ارزیابی از تسلط دانش‌آموزانتان بر محتوای برنامه‌ی درسی تهیه کنید و تدارک بپیشید.

مراحل برنامه‌ریزی تدریس

قبل از تدریس

این کارها را انجام دهید: تدوین طرح درس، انتخاب فنون ارائه، انتخاب متن، تهیه و تدارک مواد آموزشی یا اوراقی که در طول تدریس استفاده خواهند شد و نیز تعیین تکالیف و در صورت نیاز محول کردن کار به سرگروهها

بعد از تدریس

طرح درس را ارزیابی کنید و در مورد نقش دانش‌آموزان ضعیف بیندیشید. اندیشیدن در مورد میزان توفیقات، به تدریس‌های آتی شما کمک خواهد کرد.

حين تدریس

در طول تدریس شما نیاز دارید مواد آموزشی اصلی را به همه‌ی دانش‌آموزان ارائه و بر کار گروهی نظارت کنید.

شیوه‌ی بینش در حال توسعه

با مفاهیم آشنای برای دانش‌آموزان، مثلًا خانواده، شروع می‌شود. سپس توجه بر جامعه، کشور و جهان معطوف می‌شود. این شیوه طیفی از دانستنی‌ها تا ندانستنی‌ها را در بر می‌گیرد.

شیوه‌ی القا

زمانی مطرح می‌شود که شما درس خاصی را در بقیه‌ی موضوعات درسی تدریس می‌کنید. شما می‌توانید معانی و هجی عبارت‌هایی مانند فتوستنتر و کلروفیل در درس علوم را به دانش‌آموزان معرفی کنید. در نتیجه، مهارت زبان‌آموزی نیز در درس علوم تدریس می‌شود.

شیوه‌ی بخش بخش

نوعی برنامه‌ی آموزشی است که از مجموعه‌ای بخش‌ها (قسمت‌ها) تشکیل شده است. این شیوه به پیشرفت دانش‌آموزان کمک می‌کند. مثلًا اگر یک گروه از دانش‌آموزان کندکار مشغول قسمت ۲ باشند، دانش‌آموزان پرسرعت‌تر به قسمت ۳ می‌رسند.

شیوه‌ی ادغام شده (تلفیقی)

زمانی مطرح می‌شود که شما مفاهیم و مهارت‌های درس‌های گوناگون را کنار هم می‌گذارید. اجرای این شیوه در کلاس‌های چندپایه خیلی راحت است.

«منز»

شکل آسمان بارانی را بکشید.
کلاژ رودخانه را بسازید.

«تعلیمات اجتماعی»

هر خانواده چطور از آب استفاده می‌کند؟

سفری علمی به رودخانه یا دریاچه‌ی اطراف داشته باشید.
بحث کنید چرا آب برای مخلوقات مهم است؟

چرا باید در مصرف آب صرفه‌جویی کنیم؟

«زیان»

ادای حرکت آب را درآورید، وقتی از آسمان می‌بارد، یا در رودخانه شناور است.

از عروسکهای خیمه‌شب بازی برای داستان گفتن درباره‌ی آب استفاده کنید.
یک داستان درباره‌ی تأثیر آب بر زندگی بنویسید.

«علوم»

چرخه‌ی به وجود آمدن آب را بازی کنید (اجرا کنید).

خودآموزی و همآموزی دی ان ای آموزش

درس پژوهی، بهترین راه برای حرفه‌ای شدن آموزگاران چندپایه

زینت اروجی

رئیس گروه کلاس‌های چند پایه‌ی دفتر آموزش دبستانی

خود به دست آورده‌اند یا برای دانش آموزانشان دشواری‌هایی ایجاد کرده است. در واقع، اهداف یادگیری به طور شفاف بیان می‌شود. (برای مثال، بهبود فهم دانش آموزان از جمع کسرهایی با مخرج‌های نامساوی). سپس گروه به مسئله شکل می‌دهد و بر آن تمرکز می‌کند، به نحوی که بتواند در یک درس خاص کلاس مطرح شود.

مرحله‌ی دوم: برنامه‌ریزی درس

هنگامی که هدف یادگیری انتخاب شد، آموزگاران برای برنامه‌ریزی و طراحی درس، تشکیل جلسه می‌دهند. اگرچه در نهایت یک آموزگار درس را به عنوان بخشی از فرایند پژوهش تدریس خواهد کرد، ولی خود درس، محصولی گروهی تلقی می‌شود و هدف نه تنها تولید درسی اثر بخش، بلکه درک چگونگی و چرازی کارکرد درس برای افرایش فهم مطالب در میان دانش آموزان و حتی فراتر از آن، کاربرد در زندگی، است.

مرحله‌ی سوم: آموزش درس

برای تدریس و آموزش، درس (با تعیین زمان) مشخص می‌شود. یک معلم درس را آموزش می‌دهد، ولی همه‌ی افراد گروه کاملاً در آماده‌سازی آن مشارکت می‌کنند. ممکن است آن‌ها ساعت‌ها برای این آماده‌سازی وقت صرف کنند و نقش هر یک از اعضاء در کلاس درس تعیین و زمینه‌های لازم برای اجرای موفق درس در شرایط واقعی بررسی شود. در روز ارائه‌ی تدریس، معلمان گروه کلاس‌های خود را به دانش آموزانشان می‌سپارند (در صورت امکان همیار معلمان) تا مسئولیت هدایت کلاس را با هماهنگی قلی بعده داشته باشد. هنگام شروع درس، معلمان در عقب کلاس می‌نشینند یا می‌ایستند، ولی زمانی که از دانش آموزان خواسته می‌شود سرجای خود تمرین کنند، معلمان ناظر قدم می‌زنند و کار دانش آموزان را مشاهده می‌کنند و همچنان که درس ادامه می‌یابد، از فعالیت دانش آموزان یادداشت برمه‌ی دارند یا فیلم می‌گیرند.

به خوبی می‌دانیم، بهترین مکان برای بهسازی آموزش در کلاس‌های چندپایه، همان کلاس‌های درس است و کوشش آموزگار برای یافتن راههای اثربخش بهسازی، باز اندیشه‌ی در آموزش و یادگیری، اندیشه‌ورزی و در یک کلام خودآموزی و همآموزی است. همان حلقه‌ی مفقوده‌ی امروز ما که به عبارتی جامع‌تر دکتر محمد رضا سرکار آرانی آن را دی ان ای آموزش می‌خواند و بازیبینی آن را از طریق پژوهش در آموزش و جستار گشایی ستاریوهای فرهنگی به شکل مشارکتی می‌داند. آموزگار چند پایه، معلمی که با پایه‌های متفاوت تحصیلی، سن، جنس و توانایی‌های متفاوت روبروست و باید برای همه‌ی دانش آموزانش، در یک جلسه، برنامه‌ی آموزشی خود را به گونه‌ای ارائه دهد که تمامی آنان را در گیر فعلیت آموزشی سازد، باید بسیار حرفه‌ای عمل کند تا بتواند طرح درس خود را چند بعدی طراحی کند و پیش‌فرضهای مربوط به هر بعد و جزئیات آن را با مطالعات فراوان مد نظر قرار دهد و حداقل سه بعد زیر را در طرح درس خود در نظر بگیرد:

۱. فعالیت‌ها (کنش و تعامل دانش آموز با محیط خویش، که فعالیت‌های جذاب و کودکانه را برای هر سن و جنس و پایه در بر می‌گیرد).
 ۲. پژوههایی از زندگی کودک (آنچه کودک علاقه‌مند به دانستن آن است).
 ۳. مضمون میان رشته‌ای (مهارت و نگرش‌هایی که بر کل شخصیت کودک اثر می‌گذارند).
- در این میان، توجه به گروههای اصلی دانش، مهارت، طبع و خلق و خواهی احساسات نیز فرا روی سه بعد گفته شده قرار می‌گیرد.
- درس پژوهی با مطالعه‌ی درس آغاز می‌شود و مراحلی فراییندی دارد:

مرحله‌ی اول: بیان مسئله

معلمان معمولاً مسئله‌ای را انتخاب می‌کنند که از فعالیت‌های

مرحله‌ی چهارم: ارزشیابی درس و انعکاس تأثیر آن

در این مرحله، معمولاً همه‌ی اعضای شورای معلمان در جلسه‌ای طولانی شرکت می‌کنند. گاهی فردی متخصص از خارج از مدرسه برای شرکت در جلسه دعوت می‌شود. همچون دفعه‌ی قبل، معلمی که درس را آموزش داده است، اجازه دارد ابتدا درباره‌ی آنچه گروه سعی می‌کند به آن دست یابد، صحبت کند و ارزیابی خود را از میزان موفقیت درس و بخش‌هایی که هنوز به تجدید نظر نیاز دارند، بیان کند. سپس ناظران درس را نقد و تغییراتی را پیشنهاد می‌کنند. هنگام بحث کردن درباره‌ی درس، نه تنها یادگیری و فهم دانش‌آموzan، بلکه مسائل عمومی مربوط به فرضیه‌های اصلی پژوهش در کلاس مورد توجه قرار می‌گیرند.

همان روز که درس آموزش داده می‌شود، گروه در مدرسه می‌ماند و تشکیل جلسه می‌دهد. ابتدامعلمی که آموزش داده است، درباره‌ی چگونگی اجرای درس و مسائل آن اظهار نظر می‌کند. سپس دیگر معلمان معمولاً از دیدگاه انتقادی درباره‌ی قسمت‌هایی از درس که به نظر آنان مشکل داشته است، صحبت می‌کنند. تمرکز بر درس است نه بر معلمی که آن را آموزش داده است. زیرا درس محصول گروهی است و همه‌ی اعضا درباره‌ی نتیجه‌ی آن احساس مسئولیت می‌کنند. در واقع، آنان از خود انتقاد می‌کنند. چنین کاری نه یک ارزشیابی شخصی، بلکه فعلیاتی است که به بیهود فردی منجر می‌شود و از همین رو حائز اهمیت است.

مرحله‌ی هشتم: سهیم شدن در نتایج

این مرحله به روش‌های گوناگونی انجام می‌شود. یکی از راه‌ها، نوشتمن‌گزارش است که به صورت کتاب تجربیات منتشر می‌شود تا تمام معلمان کشور از آن استفاده کنند. روش دیگر، ارائه نتایج در جشنواره و یا نمایشگاه است تا در حضور همه‌ی معلمان دعوت شده، آموزش نسخه‌ی نهایی ارائه شود.

گروه برنامه‌ریزی کلاس‌های چند پایه‌ی دفتر آموزش دبستانی سعی دارد معلمان این کلاس‌ها را در آموزش و پژوهش سناریوهای تدریس تلفیقی توانمند سازد تا با شترک گذاشتن این توانمندی‌ها، اندکی از مهم‌ترین سطح نزاع این معلمان که کمبود زمان آموزش است، پکارد. همچینین با گسترش این روش در بین معلمان سراسر کشور و تهیه‌ی بهترین سناریوهای آموزشی و تفکر و تلاش مدام معلمان، سطح مدارس نیز به یکدیگر نزدیک می‌شود و هر وقت سوال شود بهترین مدارس کدام‌اند، با افتخار پاسخ می‌دهیم همه‌ی مدارس خوب عمل می‌کنند.

از مدت زمان حضور در کلاس است.

مرحله‌ی پنجم: تجدیدنظر در درس

آموزگاران گروه پژوهش در کلاس درس، با توجه به مشاهدات و بازخوردها در درس، تجدید نظر می‌کنند. آن‌ها ممکن است مواد آموزشی، فعالیت‌ها و مسائل مطرح شده یا همه‌ی این موارد را تغییر دهند. تأکید آن‌ها غالباً بر تغییر مواردی است که در جریان درس شواهد دقیقی مبنی بر ضرورت آن‌ها یافته‌اند.

مرحله‌ی ششم: آموزش درس تجدید نظر شده

زمانی که طرح درس تجدید نظر شده آماده شد، درس در کلاس متفاوتی تدریس می‌شود. گاهی معلم درس، همان معلم قبلی است، ولی در بیشتر موارد معلم دیگری از گروه پژوهش تدریس می‌کند. یکی از ویژگی‌های این مرحله این است که همه‌ی اعضای شورای معلمان برای شرکت در پژوهش در کلاس درس دعوت می‌شوند. حضور آنان در مدرسه‌ای بزرگ که تعداد معلمان جمع شده در یک کلاس (احتمالاً از تعداد دانش‌آموzan کلاس بیشتر است) کاملاً شگفت‌انگیز به نظر می‌رسد.

راهکار و تجربه‌ی کارامد برای موفقیت در کلاس‌های چندپایه

مقصود مطلبی هریس

معاون و آموزگار چند پایه، منطقه‌ی خواجه، آذربایجان شرقی

اشارة

(الف) دورکاری

به دلیل بالا بودن حجم درس و فعالیت‌های آموزشی موجود در کلاس‌های چند پایه، معلمان محترم این نوع کلاس‌ها باید به نوعی دورکاری (کار در منزل) گرایش داشته باشند، به طوری که بعضی از کارها از جمله طراحی و نوشتن ورقه‌ی امتحانی، جواب دادن به بخش‌نامه‌ها، تهییه‌ی طرح درس و حتی تنظیم و سروسامان دادن به مدت زمان بهینه‌ی کلاس افزود.

رویه‌روی ما کودکانی هستند از جنس آدم نه از جنس کاغذ و سنگ؛ کودکانی که به دنبال محبت‌اند، در چشم‌های ما آرامش جست‌وجو می‌کنند و وجودشان تشنه‌ی تعليم است. حتی یادگرفتن تنها یک کلمه، گاه یک حرف، در دنیا کوچک آن‌ها بزرگ تجلی می‌باید. اگر اعتماد کودکانی را که نصف روز در دست ما به امانت سپرده می‌شوند، نسبت به خودمان جلب کنیم، در کلاس درس تنها نیستیم و همه در یک جبهه خواهیم بود.

حال در این میان چیزی به نام چندپایگی برخی کلاس‌ها کارمان را کمی مشکل‌تر می‌کند؛ گاه مدرسه‌ای با تمام پایه‌هایش در کلاسی خلاصه می‌شود. مدرسه‌ی کوچکی به وسعت یک آسمان. پس معلم کلاس چند پایه باید مهارت‌هایی ماورای آنچه در کتاب‌ها و جزووهای مطرح شده‌اند داشته باشد که مهم‌ترین آن‌ها خلاقیت، برنامه‌ریزی و مدیریت زمان است. در کلاس چند پایه کودک گاهی دانش‌آموز است، گاهی هم یار معلم و گاهی نیز به اندازه‌ی معلم شدن بزرگ می‌شود. پس می‌توان نیمه‌ی بر لیوان را دید و گفت کلاس چند پایه فرصت است؛ فرصتی برای ارتباط دادن دنیای متفاوت بچه‌های غیر همسال، فرصتی برای یادگیری از طریق یاد دادن و فرصتی برای پژوهش اعتماد به نفس داشت آموزان.

آنچه پیش روی شماست، مختصر تجربیات شخصی اینجانب است که با گردآوری و بازنویسی یادداشت‌های مربوط به حضور چندین ساله در محیط عینی کلاس‌های چند پایه، در منطقه‌ی محروم «خواجه» در قالب راهکارهایی، برای اطلاع همکاران زحمتکش در طبق اخلاص نهاده‌ام. برای مزید اطلاع گفته می‌شود که این مقاله در چهاربخش تنظیم شده بود که فقط بخش اول آن منعکس شده است.

مدیریت زمان

اولین و مهم‌ترین نکته در مورد کلاس‌های چند پایه مدیریت زمان به وسیله‌ی آموزگار است. مدیریت زمان به معنای استفاده‌ی حداقل از مدت زمان حضور در کلاس است.

(ب) کم کردن زمان تلف شده

اولویت اساسی در کلاس چند پایه، کاستن زمان غیرمفید و تبدیل آن به وقت مفید آموزشی است. برای این کار باید از هرگونه حاشیه‌آفرینی و حاشیه‌پردازی به شدت بپرهیزیم. برای مثال:

- اجازه ندهیم مدرسه به سمت مسائل انصباطی برود.
- بعضی مسائل را زیاد کش ندهیم و اگر بین دو دانش‌آموز اختلافی بوجود آمده است، مسئله را حل کنیم و دو طرف را آشنا دهیم.
- اجرای عدالت برای حل اختلافات همراه با تنبیه بدنی، مشکلات را از زمان حال به آینده می‌برد و عقده‌هایی را در داشت آموزان، بهخصوص پایه‌های دوره‌ی دوم ابتدایی، ایجاد می‌کند.
- از قبل به خلق و خوی اولیای داشت آموزان آگاهی پیدا کنیم.

(پ) زمانی برای خدمت به اهالی روستا

معلم مدارس چند پایه در روستایی کوچک که اکثر آنان سواد چندانی ندارند، علاوه بر معلم بودن، در مواقعی هم حلال بعضی مشکلات اهالی می‌شود. نوشتن نامه‌های اداری، قول نامه، درخواست وام و سایر مکتوبات، از جمله انتظارات بعضی از اهالی است که این کار شدیداً به فرایند آموزش لطمه می‌زند. از همان روزهای اول مدرسه یا در اولین جلسه‌ی انجمن اولیا و البته موقع ارتباط با شورای روستا و نیز افراد با نفوذ روستا، بهطور صریح، ضمن اطلاع‌رسانی زمان‌های

کارهای ریز و درشت بر عهده‌ی معاون آموزگار است، تقسیم کار می‌تواند راهگشا باشد و باعث خواهد شد آموزگار با خیالی آسوده به کارهای اساسی تری مثل آموزش، تمرین، تکرار و مرور... بپردازد. از جمله کارهایی که دانشآموزان می‌توانند و البته می‌خواهند با اشتیاق انجام بدهند:

- کنترل صفت‌بندی دانشآموزان و بررسی رعایت تمیزی مو و ناخن و سایر موارد بهداشتی
 - برگزاری مراسم صحیح‌گار و تعیین قاری قرآن و دعا
 - بررسی بسته بودن شیرهای آب، روشن و خاموش کردن لامپ‌ها و بخاری‌ها در اول و آخر زمان مدرسه
 - تحويل و دریافت کتاب‌های کتابخانه بین دانشآموزان در زمان و روز تعیین شده
 - ثبت غایب‌ها و تأخیری‌ها
 - دادن خط مشق به پایه‌های پایین و به خصوص اولی‌ها
 - بررسی سطلهای آشغال و بهداشت کلاس و محیط مدرسه و آب دادن به گل‌ها...
- نکته: فراموش نکنیم که دانشآموزان از حاصل کار و زحمت خود مواظبت خواهند کرد.

زنگ استراحت، به صراحة ارائه‌ی این خدمات را در ساعتهاي درسي قبول نکنیم و رفته رفته در این زمینه فرهنگ‌سازی کنیم.

ت) نظافت مدرسه

در مدارس چند پایه‌ی روستایی که محیط اطراف آن‌ها غالباً خاکی است و در روزهایی از سال به دلیل بارندگی و گل‌آلود بودن حیاط و مسیر عبوری، کشف شدن کفش‌های دانشآموزان، اجتناب‌ناپذیر است، نظافت مدرسه، به عنوان یکی از عوامل تخریب وقت طلایی آموزش، آزاردهنده خواهد بود. برای جلوگیری از کشف و خاک‌آلود شدن هر روزه‌ی مدرسه می‌توان دانشآموزان را به تمیز کردن کفش‌ها، قبل از ورود به سالن مدرسه، سوق داد و متوجه کرد که کارهای حاشیه‌ای مثل نظافت مدرسه، به ضرر خود آن‌هاست.

راهکار دائمی: در اول سال تحصیلی از بچه‌ها بخواهیم یک جفت دمپایی یا هر نوع کفش مناسب صرفاً برای مدرسه تهیه کنند و ما نیز در ورودی سالن جاکفسی نصب کنیم تا دانشآموزان در ورود به مدرسه، کفش‌های خاک‌آلود بپرون را با دمپایی‌های تمیز مخصوص کلاس عوض کنند.

ث) تقسیم کار

کلاس چند پایه را می‌توان به کار دسته‌جمعی بنایی ساختمان تشبیه کرد. یک نفر ملات تهیه می‌کند، یک نفر آجر می‌آورد، یک نفر ملات را روی دیوار قرار می‌دهد و ماله‌کشی می‌کند و در نهایت بتا به کمک و مشارکت همکاران خود آجرها را می‌چیند و دیوار را بالا می‌برد. اگر قرار بود همه‌ی این کارها را همان بتا به تنها ی انجام دهد، در پایان روز فقط چند ردیف دیوار بالا می‌رفت. در مدرسه‌های دارای کلاس‌های چند پایه هم شرایط تا حدودی مثل قضیه‌ی بالاست. لازم است تقسیم کار بین دانشآموزان انجام گیرد و اکثر

دانشآموزان وظیفه‌ای را بر عهده بگیرند. البته در تقسیم وظایف به توانایی‌ها و استعدادهای خاص و نیز رضایت بچه‌ها توجه شود.

این کار را می‌توان با «طرح یاوران مدرسه» مشارکه دانست که به معنی مشارکت دادن دانشآموزان در مدیریت مدرسه با شعار دانشآموز محوری، دانشآموز‌سواری و دانشآموز‌بواری به منظور تربیت دانشآموزان برای انجام پذیرش مسئولیت‌های اجتماعی امروز و فرداست. در حالی که در مدارس دیگر سالی یکبار و آن هم به صورت نمادین برگزار می‌شود، در مدارس چند پایه که انواع

منابع

۱. حضور هفت ساله در کلاس‌های چند پایه به عنوان معاون آموزگار
۲. یادداشت‌برداری نکات آموزشی، مدیریتی و کلاس‌داری از اولین روزهای حضور در مدارس چند پایه
۳. بیستوهی چند ساله در روستا و همراه شدن با مردم روستاهای دوردست
۴. هم‌اتفاقی و هم‌فکری با معلمان با تجربه و دوستان در زمان حضور شبانه‌روزی در روستا
۵. حضور در دوره‌های ضمن خدمت
۶. تجربه‌های دوران تربیت معلم و یادداشت نکات خاص استادان

مدیریت کلاس چندپایه

آموزگار کلاس‌های چندپایه به چه مهارت‌هایی نیاز دارد؟

حمیرا نصیری
ویدا فراهانی فرمیه‌نی

را برای اجرای بوسیله‌ی برنامه‌ریزی آنچه قرار است انجام دهد، در قالب کلمات شفاف و ساده بیان کنید. بخشی مهم در برنامه‌ریزی کلاس چندپایه‌ی مؤثر، سازمان‌دهی فضای کلاس است. (حداقل وجود دو یا سه تخته سیاه و یک تخته‌ی وايتبرد در هر کلاس چندپایه ضروری است.

راهبردهای آموزش (سازمان‌دهی گروه‌ها و فعالیت‌ها)

آموزگاران از راهبردهای زیادی در آموزش روزمره استفاده می‌کنند؛ گاهی اوقات کاملاً آگاهانه و بعضی وقت‌ها ناآگاهانه. معلمان باید از راهبردهای آموزش مطلع باشند و آن‌ها را هوشمندانه به کار گیرند، به‌طوری که در موقعیت‌های خاص از آن‌ها استفاده کنند. برخی راهبردها با برخی داشت آموزان نتیجه‌بخش است، اما ممکن است همیشه چنین نباشد. شما در نقش معلم باید سعی کنید همه‌ی داشت آموزان را در یادگیری درگیر سازید و آن‌را در کانون یادگیری نگه دارید. چنین فعالیت‌هایی بهتر است هم هدفمند باشند و هم به اندازه‌ی کافی جدی، به‌طوری که هیچ چیز نتواند آن‌ها را از کارهایشان منصرف کند. زمانی که داشت آموزان چندپایه در یک کلاس نشسته‌اند و به فعالیت مشغول‌اند، شما باید فعالیت‌هایی را تدوین کنید که همه‌ی بچه‌ها بتوانند آن‌ها را انجام دهند و به یکدیگر کمک کنند. اینجا توانایی شما در نگهداشتن داشت آموزان در کانون فعالیت‌ها مهم است.

راهبردهای آموزش چیستند؟

آموزش فرایند توامند ساختن فرد برای یادگیری ایده‌ها و مهارت‌های جدید و ارائه‌ی ارزش‌ها و نگرش‌های جدید است. هدف اصلی معلمان کمک به یادگیری داشت آموزان است. داشت آموزان متفاوت هستند، بنابراین، به طرق گوناگون یاد می‌گیرند. به همین دلیل، معلمان باید از روش‌های متفاوتی برای

مدیریت در کلاس چندپایه در واقع تدریس چندپایه به معنای سازمان‌دهی کلاس، اداره کردن داشت آموزان و سرانجام انتقال موفقیت‌آمیز برنامه‌ی درسی ویژه‌ی هر پایه است. شما به عنوان آموزگار چندپایه مسئول هستید کلاستان را طوری برنامه‌ریزی و سازمان‌دهی کنید که از فضای مکانات و منابع موجود بهترین نتیجه را کسب کنید. مدیریت هر کلاس در محور سه بعد می‌چرخد:

سه بعد مدیریت کلاس

دانش آموزان	کلاس	آموزگار
▪ زمان و تکاليف	▪ شرایط فیزیکی	▪ برنامه‌ریزی
▪ رفتار	▪ مواد آموزشی	▪ کنترل کلاس
▪ روابط	▪ فعالیت‌ها	▪ استفاده از زمان
▪ مسئولیت‌ها	▪ امور عادی	▪ تقویض

شما به عنوان آموزگار چندپایه، نقشی کلیدی در برنامه‌ریزی، طراحی و مدیریت طیفی از فعالیت‌های مناسب هر پایه یا چند پایه برای داشت آموزان، به منظور درگیر نگه داشتن آن‌ها در یادگیری، بر عهده دارید. کارایی و اثربخشی شما در داشتن کلاسی با فعالیت‌های جذاب و محکم، از کارهای گروهی گرفته تا یادگیری مستقل، تأثیرگذار است. شما در مدیریت کلاس نقشی کلیدی بر عهده دارید که می‌توانید آن را با استفاده از راهکارهای زیر اجرا کنید:

▪ برنامه‌ریزی استفاده از فضای کلاس به‌ویژه سازمان‌دهی انعطاف‌پذیر نحوه نشستن شما و داشت آموزان

▪ طراحی درس‌های چندگانه به صورت همزمان ساختن آن‌ها

آماده‌سازی کلاس

زمانی که شما دیدگاه‌تان را تعیین کردید، می‌توانید این دیدگاه

مربی یا معلم را برای دانشآموزان هم سطح خود یا دیگر پایه‌ها ایفا می‌کنند (همیار معلم، معلم‌یار و...). معلم در اجرای این روش باید ملاحظاتی را نیز در نظر بگیرد.

اجرا: روشی است که در آن دانشآموزان می‌خواهند داستان‌ها یا مضمون‌های موضوعی خاص را اجرا کنند. اجراهای در کسب مفاهیم، مهارت‌ها، نگرش‌ها و ارزش‌ها به دانشآموزان کمک می‌کنند. شما باید مطمئن شوید دانشآموزان مفاهیم و نگرش‌ها و مهارت‌های موردنیاز نمایش را درک می‌کنند.

روش تحقیق: این روش در ارائه‌ی روش‌ها و شیوه‌های بررسی موضوع به دانشآموزان کمک می‌کند. همچنین، به حل مسائل به صورت فردی و گروهی می‌پردازد. نقطه‌ی عطف پرور، با یک مسئله، برنامه‌ی درسی، دانشآموز یا حادثه شروع می‌شود.

یک پیشنهاد برای آموزگاران کلاس‌های چند پایه:

شما به کلاس جدیدی منتقل شده‌اید. کتاب‌های دانشآموزان در همه جا مشاهده می‌شود. از آنان خواسته‌اید این مشکل را حل کنند و آن‌ها پیشنهاد داده‌اند می‌توانند یک قفسه‌ی کتاب بسازند و یک گوشش از کلاس را به کتابخانه تبدیل کنند. از آن‌ها

برآورده ساختن نیازهای متفاوت دانشآموزان استفاده کنند. این روش‌های راهبردی عبارت‌انداز: کارگروهی، نمایش، مشاهده، اجرا، ایفای نقش، روش تحقیق، آموزش همتراز، بحث و گفت‌و‌گو و آزمون کوتاه. در اینجا درباره چهار راهبرد مهم توضیحاتی می‌آوریم.

کارگروهی: در این روش، معلم دانشآموزان را برای کار کردن در گروه‌های کوچک، طبق توانایی‌ها، علاقه و سنتان روند. اما چگونه گروه‌ها درست شوند؟ گروه‌ها به روش‌های متفاوت و با توجه به نوع درسی که می‌خواهید تدریس کنید، درست می‌شوند. گروه‌های دارای توانایی‌های متفاوت: دانشآموزان آرام‌تر و سریع در یک گروه قرار می‌گیرند. گروه‌های دارای یک توانایی: همه‌ی دانشآموزان کم‌وبیش به یک اندازه پیشرفت می‌کنند. گروه‌های اجتماعی: دانشآموزان دارای سوابق مختلف یا یکسان با هم گروه‌بندی می‌شوند.

گروه‌های جنسیتی: دخترها و پسرها جداگانه گروه‌بندی می‌شوند. گروه‌های ذینفع: کلیه‌ی دانشآموزان به یک موضوع یا فعالیت علاقه نشان می‌دهند. گروه‌های همتراز: دوستانی که کارگروهی را دوست دارند، در یک گروه گذاشته می‌شوند. گروه‌های نامنظم: دانشآموزان بدون نظم و ترتیب خاصی انتخاب می‌شوند.

گروه‌های دو نفره: دو دانشآموز با یکدیگر کار می‌کنند. باید به دانشآموزان فرصت داده شود خودشان گروه‌های ایشان را نام‌گذاری کنند. این کار باعث غرور و حس مالکیت می‌شود. گروه‌های متناسب با نیاز آن‌ها بچینید و لحظه‌ی لحظه تغییر دهید. همیشه از یک گروه استفاده نکنید و فرصت ارتباط با بقیه‌ی دانشآموزان را به آن‌ها بدهید. مهارت‌های خاص با فعالیت‌های گروهی تقویت می‌شوند، مثلاً رهبر گروه می‌تواند مهارت‌های رهبری را به کار گیرد و نویسنده مهارت‌های نوشتمنی را. وقت نگهدار از احترام به زمان آگاهتر است و زمان را هدایت می‌کند. این مسؤولیت‌ها باید بین دانشآموزان تبادل باشند، طوری که همه فرصت انجام دادن کارهای متفاوت را تجربه کنند و مهارت‌های جدید را بیاموزند.

آموزش همتراز: روشی است که در آن دانشآموزان نقش

غذاهایی را که خورده‌اند در قالب یک نمودار بنویسند. سپس در مورد یافته‌های خودشان درباره ارزش غذایی، کالری‌ها، رژیم مناسب غذایی و ... بحث کنند.

راهبرد مشابه دیگر، استفاده از شعر است. در حالی که شعر گروهی در سایر پایه‌ها اجرا می‌شود، معلم برای یک پایه مطالعه‌ی مستقل مشخص می‌کند. بنابراین، اولین راهبرد یک فعالیت آزاد است که همه‌ی دانش‌آموزان را دربرمی‌گیرد (جمع‌آوری اطلاعات غذایی، خواندن شعر). راهبرد دوم به سمت فعالیت هدفمند که براساس سطح توانایی فردی دانش‌آموز است، حرکت می‌کند. معلم برنامه‌ای چرخشی تدوین کرد که به او اجازه می‌داد هر روز با چهار گروه کار کند. برای حلوگیری از ایجاد وقفه در حین آموزش گروه‌ها، او از معلم‌یارانی که قبلاً تعیین کرده بود کمک می‌گرفت. با این روش، دانش‌آموزان به یکدیگر کمک کردند و دوستانی در پایه‌های دیگر بافتند. چون معلم‌شان این کار را الگوسازی کرده بود.

زمان‌بندی و تنظیم جدول زمانی

جدول زمانی چیست؟

وسیله‌ای است که بدان طریق منابع آموزشی در مدرسه توسط معلم و دانش‌آموزان، برای ارائه فرسته‌های آموزشی، تقسیم می‌شوند. جدول زمانی نشان می‌دهد دوره‌های هر روز مدرسه چطور باید سپری شوند. هرچه منابع مورد استفاده کارامدتر باشند، یادگیری بهتر است. به خاطر داشته باشید، جدول زمانی بر کل مدرسه تأثیر دارد و باید منعکس کننده‌ی برنامه‌ی آموزشی مدرسه باشد. جدول زمانی خوب طراحی شده در آمده کردن خودشان برای فعالیت‌های بعدی به دانش‌آموزان کمک می‌کند. این آمادگی، یادگیری را راحت‌تر می‌کند. جدول زمانی باید منظم باشد و در طراحی آن باید نیاز و سن و میزان توجه و توانایی‌ها و علاقه‌ها و آرزوهای دانش‌آموزان در نظر گرفته شود. این جدول به معلمان نیز در پیش‌فرشتن کمک می‌کند و شما می‌توانید از مهارت‌ها و توانایی‌هایتان بیشتر استفاده کنید. جدول شما باید شرایط متغیر را پذیرا باشد (اعطا‌فپذیر بودن). منابع موجود، مثلاً فضا و امکانات و موضوعاتی را که باهم ترکیب می‌کنید، در نظر بگیرید.

ترتیب‌بندی درس مهم است. مثلاً شما ریاضیات را بعد از هنر یا داستان‌گویی تدریس می‌کنید.

نگرش دانش‌آموزان نسبت به درسی خاص و حتی نگرش جامعه نسبت به درس‌ها، و نیز طول دوره‌ها مهم هستند.

پی‌نوشت

۱. به کتاب روش تدریس در کلاس‌های چندپایه، نوشته‌ی حشمت‌الله مرتضوی‌زاده از انتشارات عابد مراجعه شود.

بخواهید پیشنهاد خود را عملی کنند. مراحل زیر در برنامه‌ریزی پروژه مفید هستند:

برنامه‌ریزی: ۱. بگذارید دانش‌آموزان برای ارائه‌ی ایده به موضوع فکر کنند. ۲. ایده‌ها را اولویت‌بندی کنید. ۳. مطمئن شوید پروژه برای همه شفاف است.

آماده‌سازی: ۱. ابزارها و سایل و منابع موردنیاز را شناسایی کنید. ۲. دانش‌آموزان را طبق و ظایف خاص انجام پروژه، گروه‌بندی کنید. ۳. رهبر گروه را تعیین کنید.

عملکرد: ۱. وقتی همه آماده‌ی کار کردن روی وظیفه‌ای خاص هستند، بگذارید شروع کنند. ۲. وقتی این نیاز مطرح می‌شود، شما باید نقش کارشناس یا مدیر را ایفا کنید.

ارزیابی: ۱. وقتی پروژه تمام شد، یک جلسه با همه دانش‌آموزان برگزار کنید و از آن‌ها بخواهید موقوفیت‌های بهدست آمده یا مشکلات به وجود آمده را بنویسند. ۲. همیشه به موقوفیت‌ها پاداش دهید و دانش‌آموزانی را که عملکردشان ضعیف است تشویق کنید.

عوامل مورد نظر در انتخاب راهبردهای آموزشی
تعداد دانش‌آموزان؛ توانایی‌های متفاوت آنان؛ زمینه‌های فرهنگی و زبان‌های دانش‌آموزان؛ سن دانش‌آموزان؛ فاکتورهای اقتصادی اجتماعی تأثیرگذار بر دانش‌آموزان، جامعه و شما؛ منابع موجود از جمله وسایل کمک‌آموزشی؛ کارکنان (معلمان و اولیا)؛ فضای یادگیری؛ فصل‌های سال.

آیا شما این روش را در کلاس خود مناسب می‌دانید؟

تشکیل گروه‌های چندپایه

در یک کلاس چهار پایه، معلم متوجه شده بود دانش‌آموزانی با توانایی‌های متفاوت دارد. او در حالی که او می‌خواست اطمینان حاصل کند همه‌ی دانش‌آموزان یاد می‌گیرند، می‌خواست به چهه‌های توانمندتر کلاس‌ش این فرست را هم بدهد که کمک کنند حس اتحاد بین همه به وجود آید. لذا تصمیم گرفت چینش کلاس‌ش را براساس پایه‌ها قرار ندهد، بلکه آن‌ها را با هم ادغام کند و گروه‌ها را براساس توانایی خواندن و ریاضی، گروه‌بندی کند. معلم با این گروه‌ها ادامه داد و دائمًا آن‌ها را بین پایه‌ها گسترش می‌داد. در سایر درس‌ها، بخش‌های مشترک هر درس را به عنوان نقطه‌ی شروع انتخاب می‌کرد. برای مثال، همه‌ی دانش‌آموزان واحد یادگیری «غذا» را در کتاب‌های درسی‌شان دارند. بنابراین، او از دانش‌آموزانش خواست نام

تدریس محوری-گروهی

حسین کمری
مدیر آموزگار، سرپل ذهاب

موضوع درس‌ها: ریاضی اول، آموزش مفهوم عدد هفت- علوم دوم، دانشی گیاهان- علوم پنجم، راههای دفاع بدن در برابر میکروب‌ها- انشای ششم، بهداشت بدن.
تعداد داشت آموزان: ۷ نفر (دو نفر در پایه‌ی اول - یک نفر در پایه‌ی دوم- دو نفر در پایه‌ی پنجم- دو نفر در پایه‌ی ششم)
مدل چینش کلاسی: صلیبی.

وسایل مورد نیاز برای درس ریاضی: آبنبات در دورنگ، اسفنج، تعدادی قرص و آمپول، محلول ضدغوفونی کننده (بنتادین)، کتاب ریاضی، مداد، پاک‌کن، تراش، تعدادی لوبيای قرمز و سفید، گچ، تخته‌ی کلاس، پوششی کار، کتاب‌های علوم دوم و پنجم، دانه‌های گیاهان، چک لیست ارزشیابی، نمایش رومیزی رایانه‌ای، دستکش پلاستیکی، پارچه‌ی سفید و سیاه.

شیوه، روش و رویکرد تدریس: شیوه‌ی تلفیق بیرونی موضوعی / طولی و ترکیبی از روش‌های دیالکتیک، اکتشافی، حل مسئله، بارش فکری، ایفای نقش و نمایش خلاق با رویکرد فعالیت محوری سنکیتگز.

مشخصات کلی دامنه‌ی زمان تدریس طرح

۱. محور اصلی 20° درصد از زمان و محورهای خودآموز 30° درصد از زمان را به خود اختصاص می‌دهند.

۲. مدت زمان تدریس در پایه‌های اول و دوم براساس مصوبه‌ی اجرایی شورای عالی آموزش 45° دقیقه و در بقیه‌ی پایه‌ها 50° دقیقه است.

اهداف کلی ریاضی پایه‌ی اول (محور)

۱. آشنایی دانشآموزان پایه‌ی اول ابتدایی با خواندن و نوشتن (مفهوم) عدد ۷

۲. آشنایی دانشآموزان پایه‌ی پنجم با راههای دفاع بدن در مقابل میکروب‌ها

اشارة

نگارنده علاوه بر تدریس در روستاهای دورافتاده‌ی شهرستان سرپل ذهاب، مدرس کشوری مراکز ضمن خدمت استان کرمانشاه و دانشگاه است و در زمینه‌ی اجرای روش‌های تدریس بیش از بیست عنوان برتر در جشنواره‌ها کسب کرده است. به باور او، روش تدریس کاربردی و مطلوب با هدف کیفیت بخشی به مدارس چند پایه، روشی است که نخست جامعیت اجرایی در هر جای کشور پهناور ایران از دبستان‌های روستایی و عشایری دو زبانه‌های عرب زبان جنوب تا کرد زبان‌ها و آذری زبان‌های غرب و شمال غرب و کرمانجی‌ها و گیلکی زبان‌های شمال و شرق کشور را داشته باشد. دوم اینکه، با امکانات موجود در مدارس روستایی کشورمان مطابق باشد. ویزگی دیگر آن واقعی بودن تدریس است. او در پژوهشی متوجه شده که عده‌ای از معلمان ابتدایی چند پایه، نسبت به غلبه بر مشکلات مدیریت زمان تدریس کلاس‌های چند پایه، دچار «درماندگی آموخته شده» هستند. بنابراین، دست به طراحی درسی زده است که ملاحظه می‌کنید.

این طرح آموزشی از طریق تدریس محوری- گروهی و با انتخاب پیمانه‌ای موضوع تدریس هر کدام از پایه‌ها که بیشترین اشتراک تلفیق بیرونی و طولی با پایه‌ی بالاتر را داشته باشد صورت می‌گیرد. مثلاً درس‌های انشا، هنر و تربیت‌بدنی برای این منظور مناسب هستند. در خصوص زمان اختصاصی محور و خودآموخت، اولویت با مفهوم مشکل و سنگین است. آموزگار باید تا حد امکان کلاس را فعالیت محور کند و در خلال فعالیت و دستوریزی پایه‌های محور، به دیگر پایه‌های خودآموز هم سرکشی کند تا منفعل نباشند. مشاهده شده است که روش‌های تدریس انتقالی یا سمعی بصری در بیشتر کلاس‌های چند پایه باعث بی‌نظمی فکری و اختلال حواس پایه‌های فرعی می‌شود. لذا در کاربرد رسانه برای کلاس‌های چند پایه، باید احتیاط لازم را به کار گرفت. هدف واحد طرح برای کل پایه‌ها براساس «تفکرمداری به جای حافظه‌پروری» و «استفاده از شرکای آموزشی» است.

نام درس: ریاضی اول و علوم پنجم محور اصلی و درس: علوم دوم، انشای ششم خودآموز- محور فرعی

اهداف کلی پایه‌های خودآموخت (علوم دوم و انشای ششم)

۱. آشنایی دانش آموزان پایه‌ی دوم با دانه‌های گیاهان
۲. تقویت مهارت زبان نوشتاری و تفکر در نویسنده‌گی در دانش آموزان پایه‌ی ششم

اهداف تحلیلی علوم دوم و انشای ششم

در فرایند تدریس این درس:

(الف) دانش آموزان پایه‌ی دوم:

۱. انواع دانه‌های گیاهان رامی‌شناسند.

۲. بازیدهی دانه‌های گیاهان در زندگی انسان آشنا می‌شوند.

۳. به عظمت خدا در خصوص آفرینش دانه‌های گیاهان بی می‌برند.

۴. به حفظ و پرورش گیاهان علاقه‌مند می‌شوند.

(ب) دانش آموزان پایه‌ی ششم:

۱. به رابطه‌ی مهم خوب نگاه کردن و نوشتمن پی می‌برند.

۲. اشنایی‌سی را یاد می‌گیرند.

۳. بازیز موضوع‌نویسی آشنا می‌شوند.

اهداف عملکردی و اجرایی پایه‌های دوم و ششم

(الف) دانش آموزان پایه‌ی دوم:

۱. دانه‌های گیاهان را با هم مقایسه کنند.

۲. حداقل دو ویژگی برای هر کدام از دانه‌ها نسبت به بقیه بیان کنند.

۳. دانه‌های خوارکی را نام ببرند.

۴. در مورد رابطه‌ی دانه‌های گیاهان با سلامتی جسمی انسان گفت‌و‌گو کنند.

(ب) دانش آموزان پایه‌ی ششم:

- هشت سطر انشا در مورد حفظ سلامتی و بهداشت بنویسند و آن را بخوانند.

محورهای تلفیقی موضوعی درس ریاضی پایه‌ی اول

۱. ریاضی و علوم (خوارکی‌ها مانند خوردن آب نبات) (دسته‌هایی از تصاویر حیوانات و گل‌ها و گیاهان)
۲. ریاضی و هدیه‌ها (شمارش انگشتان دست و اعضای بدن و تصاویر دیگر آفریده‌های خدا)

۳. ریاضی و بنویسیم (تمرينات صفحه‌ی ۶۹ - ۷۰)

۴. ریاضی و هنر (شناخت رنگ‌ها و شمارش تصاویر)

محورهای تلفیقی موضوعی درس علوم پایه‌ی پنجم

۱. علوم و مطالعات (حس همکاری در گروه)

۲. علوم و هنر (نمایش خلاق)

اهداف تحلیلی ریاضی پایه‌ی اول (صفحات ۶۹ تا ۷۰):

۱. با عدد ۷ آشنا می‌شوند.
۲. در انجام تمرینات درس کوشش می‌کنند.
۳. خواندن و نوشتمن عدد ۷ را یاد می‌گیرند.
۴. به ارزش مکانی عدد ۷ در هنگام نوشتمن شماره‌های ۰ تا ۷ پی می‌برند.
۵. مفهوم بسته‌های هفت‌تایی را درک می‌کنند.

اهداف عملکردی-اجرایی (صفحات ۶۹ تا ۷۰)

ریاضی پایه‌ی اول

دانش آموز کلاس اول ابتدایی در پایان این درس باید بتواند:

۱. از روی عدد ۷ حداقل یک سطر روی تخته بنویسد.
۲. با استفاده از صفحه‌ی ۶۹ کتاب، حداقل سه دسته از شکل‌ها را بشمارد و عدد مربوط به آن‌ها را در خانه‌ی خالی هر کدام بنویسد.
۳. دور شکل عدد ۷، در بین دست کم سه مورد از اعداد دیگر، خط بکشد.
۴. با راهنمایی معلم ۸۰ درصد تمرینات صفحه‌ی ۷۰ کتاب را به درستی انجام دهد.
۵. بدون کمک دیگران، تمرین اول صفحه‌ی ۷۰ کتاب را در مدت پنج دقیقه کامل کند.
۶. حداقل یک بار برای انجام تمرینات درس روی تخته‌ی کلاس داوطلب شود.
۷. در دفتر مشق، حداقل دو سطر از روی شکل عددی ۷ به صورت عادی و روان بنویسد.

اهداف کلی علوم پایه‌ی پنجم

۱. آشنایی دانش آموزان با راههای دفاع بدن در مقابل میکروب‌ها

اهداف تحلیلی علوم پایه‌ی پنجم

در فرایند تدریس این درس، دانش آموزان:

۱. معنای سلامتی بدن را می‌فهمند.

۲. از چگونگی مراحل به وجود آمدن بیماری آگاه شوند.

۳. راههای دفاع بدن در مقابل بیماری‌هارا می‌شناسند.

۴. در حفظ و نگهداری پوست خود کوشان می‌شوند.

اهداف عملکردی-اجرایی علوم پایه‌ی پنجم

۱. با توجه به کتاب، حداقل دو مورد از راههای دفاع بدن و اهمیت آن‌ها در زندگی‌شان را بیان کنند.

۲. موارد انتقال بیماری را در مدت دو دقیقه فهرست کنند.

۳. حداقل دو نوع ماده‌ی ضد عفونی کننده را که دیده‌اند، نام ببرند.

۴. به حفظ و نگهداری سلامت جسمی و خودایمنی علاقه‌نشان دهند.

هفت درست کنند (مرحله‌ی دستورزی). و بعد با استفاده از نقاشی و تصاویر مرحله‌ی تصویری را آموزش می‌دهد و در مرحله‌ی مجرد (کلامی) دانش آموزان را هدایت می‌کند تا به شمارش اشیا و چیزهای داخل کلاس و اعضای بدن خود و همچنین برداشت نعداد ۷ عدد دیگر آبنبات، اقدام کنند. سپس به بچه‌ها کمک می‌کند تمرینات مربوط به کتاب‌ها را انجام دهند.

فعالیت دانش آموز پایه‌ی اول: دانش آموزان با دسته‌بندی کردن پلاستیک‌ها و دیگر اشیا به بسته‌های پنج تایی، شش تایی و هفت تایی و همچنین نوشتن از روی عدد ۷ در داخل خانه‌های مربوط به صفحات درج شده‌ی کتاب و دیگر تمرینات کتاب، فعالیت می‌کنند و سپس اشیای اطراف خود را تا شماره‌ی ۷ با هم‌دیگر شمارش می‌کنند. سپس تمرین صفحه‌ی ۶۹ و ۷۰ را کامل می‌کنند و فعالیت‌های معلم را روی ورقه‌ای که قبل‌اً طراحی شده است، به عنوان فعالیت تکمیلی، انجام می‌دهند.

فعالیت آموزگار مربوط به پایه‌ی پنجم: معلم روی تخته این جمله را می‌نویسد: آیا مرا می‌شناسید؟ من میکروب هستم. ماده‌ی بتادین و آمپول بدون سوزن (رعایت خودایمنی) و قرص‌ها را به دانش آموزان نشان می‌دهد و از آن هامی خواهد در مورد رابطه‌ی تصاویر و این داروهای میکروب‌ها گفت و گو کنند. جدول را کامل کنند، صفحات کتاب را بخوانند تا بتوانند به سوالات پایانی جواب بدene و ارزشیابی پایانی انجام شود.

۳. علوم و بخوانیم و بنویسیم (خواندن متن درس و نوشتن یافته‌های خود)
۴. علوم و تربیت‌بدنی (چگونگی نشستن و ایستادن در حال درس خواندن و انجام آزمایش)

فعالیت‌های قبل از شروع درس

سلام و احوال بررسی؛ حضور و غیاب؛ بررسی تکالیف؛ گروه‌بندی؛ ارزشیابی از درس گذشته؛ رفتار و رودی و ارزشیابی تشخیصی.

فعالیت‌های ضمن تدریس

ایجاد انگیزه در پایه‌ی اول
آموزگار تعدادی آب نبات برانگ‌های متنوع داخل بشقابی می‌ریزد و از بچه‌ها می‌خواهد چشم‌های خود را بسند و به اندازه‌ی عدد ۶ که آن را در کتاب ریاضی خوانده‌اند و یاد گرفته‌اند، شکلات را بردارند. چون بچه‌ها از خوردن آب نبات لذت می‌برند، ایجاد انگیزه می‌شود.

ایجاد انگیزه در دیگر پایه‌ها

با توجه به اینکه موضوع درس پایه‌ی ششم (انشاونویسی) با موضوع راه‌های حفظ سلامت بدن مرتبط است، با جنس ایجاد انگیزه در هم تنیده است. در پایه‌ی دوم نیز از طریق کیسه‌ی پلاستیکی که پر از دانه‌ی گیاهان است انگیزه ایجاد می‌شود.

تدریس جدید (فعالیت‌های آموزگار و دانش آموزان)

فعالیت معلم بعد از ایجاد انگیزه‌ی پایه‌ی اول: معلم تعدادی از قطعه‌های پلاستیکی خانه‌سازی و لوبیاها را در اختیار دانش آموزان پایه‌ی اول قرار می‌دهد تا به وسیله‌ی آن‌ها دسته‌هایی از اعداد یک تا

ارزشیابی برای یادگیری در کلاس‌های چندپایه

مفهوم روزم آرا
صلاح محمدپور

مسئولیت افراد برای یادگیری، «استفاده از سایر دانش آموزان به عنوان منبع یادگیری» و «استفاده از فعالیت‌های یادگیری با ظرفیت ارزشیابی بالقوه» هستند. برای اینکه چنین راهبردهایی استفاده شوند، آموزگاران به آموزش، هدایت و راهنمایی و نمونه‌آوری (تمثیل مرتبط با اهداف تکوینی ارزشیابی و ارزشیابی معیار محدود و دانش آموز محور) نیاز دارند.

اشارة

کلاس‌های چندپایه به طور ویژه‌ای باید به خودشان توجه کنند تا نوعی از ارزشیابی را تقویت کنند. آن ارزشیابی که یادگیری را بیفزاید، به جای آن که صرفاً هدفش انتخاب دانش آموزان برای ارتقا به پایه‌ی بالاتر باشد راهبردهایی که ارزشیابی برای یادگیری در کلاس‌های چندپایه را تشویق می‌کنند در بردارنده‌ی «تسهیل

فرایند یاددهی- یادگیری فعال است و برای رسیدن به نتایج و پیامدهای یادگیری می‌کوشد، موقعیت بسیار مناسبی برای تسهیل‌سازی مسئولیت فردی او فراهم می‌شود. البته در این زمینه باید به تدریج و با در نظر گرفتن تفاوت‌های فردی اقدامات لازم را انجام داد. مسئولیت فردی برای یادگیری ممکن است به وسیله‌ی معلمان (از طریق ارزشیابی‌های مستمر از پیشرفت دانش آموزان با شیوه‌های متفاوت) به کار گرفته شود. آن‌ها ممکن است از ثبت موفقیت که معلمان و دانش آموز توضیحاتی از موفقیت‌های مستمرشان را فراهم می‌آورند، از پوشش‌های کار که دانش آموزان و معلم بهترین‌ها را جمع‌آوری می‌کنند، یا از ارائه‌های دانش آموزان که ممکن است شفاهی یا نمایشی به دیگران باشند (به هر شیوه‌ای که آن‌ها انتخاب کنند)، استفاده کنند. در حالی که هدف از این ارزشیابی‌ها کامل کننده است، همه‌ی این‌ها دانش آموزان را تشویق می‌کنند اهداف خاص یادگیری و همچنین معیارهای خاص موفقیت را شناسایی کنند و مسئولیتی بپذیرند. بنابراین، افزایش یادگیری، همچنین فراهم آوردن اطلاعات تکمیلی، هدف آن‌هاست. در محوری پیوسته‌تر، دانش آموزان می‌توانند مهارت‌های خود تنظیمی دائمی را بیاموزند.

شواهد زیادی موجود است مبنی بر اینکه مدارس چندپایه‌ی روس‌تایی تمایل دارند همگانی‌تر باشند و - نسبت به برخی از مدارس شهری- سلسه مراتب کمتری داشته باشند.

۲. استفاده از سایر دانش آموزان به عنوان منبع ارزشیابی

سایر دانش آموزان کلاس می‌توانند منبع ارزشیابی و همچنین منبع یادگیری باشند. آموزگار می‌تواند هر دانش آموز را تعلیم دهد تا به مشاهده‌ی موشکافانه‌ی کارهای سایر دانش آموزان بپردازد و خود از نتیجه‌ی قضاوت‌های او استفاده کند.

معلم می‌تواند در کلاس نوعی فرهنگ بازخورد دائمی، از دانش آموز به معلم، از معلم به دانش آموز، از دانش آموز به دانش آموز دیگر یا از دانش آموز به خودش، ایجاد کند.

۳. استفاده از فعالیت‌های یادگیری با ظرفیت ارزشیابی

پیشنهادی سیار ویژه درباره ارزشیابی در کلاس‌های چندپایه این است که معلم یا مقامات محلی فعالیت‌های ساده و آزادی تدوین کنند که هر دوی آن‌ها هم فعالیت یادگیری و هم فعالیت ارزشیابی باشند.

اگر فعالیت، یک فعالیت یادگیری مفید همراه نوعی ارزشیابی باشد، معلم می‌تواند روی ارزشیابی فقط چند دانش آموز تمرکز کند، بدون اینکه از به هدر رفتن وقت دیگر دانش آموزان بترسد.

نقش ارزشیابی برای یادگیری در چارچوب ارزشیابی برای ارتقا

فرض این است که همه‌ی ارزشیابی‌ها به صورت غیرمستقیم، حداقل به عنوان یک عامل محرك، از یادگیری دانش آموزان حمایت می‌کنند، اما همیشه بر یادگیری افراد تأکید نمی‌شود و در واقع ممکن است آسیب هم بزند. ظرفیت ارزشیابی در بهبود یاددهی و یادگیری، اخیراً به طور ویژه‌ای در بریتانیا، ایالات متحده و استرالیا مورد بحث واقع شده است. «ارزشیابی برای یادگیری» اصطلاحی برای ارزشیابی است که هدف اولیه‌اش بهبود یادگیری است تا تأیید و انتخاب دانش آموزان یا پاسخگو ساختن مدارس. پیشنهاد مقاله این است که محیط یا کلاس چندپایه به مدلی از ارزشیابی توجه کند که قصد دارد یادگیری را بیفزاید و دیگر به صورت مستقیم دانش آموزان را تحت پوشش برنامه‌ی درسی قرار ندهد. در کلاس چندپایه، بیش از یک پایه (دو، سه، چهار، پنج یا حتی بیشتر) وجود دارد، در حالی که این کلاس تنها یک معلم دارد. ارزشیابی برای یادگیری معلمان را تشویق می‌کند تفاوت‌های فردی در یادگیری را شناسایی کند. در این صورت، آموزگار به خود یادگیری توجه می‌کند و ممکن است راهبردهای یادگیری به طرز مناسب‌تری افزایش یابند.

راهبردهایی برای ترغیب ارزشیابی برای یادگیری در کلاس‌های چندپایه

۱. تسهیل مسئولیت فردی برای یادگیری

موقعی که دانش آموزان مسئولیت یادگیری را خودشان بر عهده می‌گیرند، به خاطر آگاه شدن آن‌ها از معیارهای ارزشیابی، ممکن است یادگیری افزایش یابد. وقتی دانش آموز در کشف

منابع

- www.elsevier.com/locate/ijedudev.
- Eleanore Haregavres. Assessment for learning in the multi-grade classroom. International Journal of Educational Development, vol21.